

[Aksel Larsen.]

Arbejdsløshed, eftersom der i Loven om Arbejdsløshed findes en udtrykkelig Definition af, hvad der forstås derved? Nu vil jeg ganske vist indrømme, at jeg finder, dens Grænser er for snævre, at der er ekstraordinær Arbejdsløshed ogsaa i andre Tilfælde, men for ikke at bebyrde Ministeren med at finde ud af en ekstra Definition og for at finde en Formulering, som maaske endda kunde faa Socialministerens Bifald, har vi valgt simpelt hen at henholde os til dette Begreb „ekstraordinær Arbejdsløshed“, som er fastsat i Loven. Da vort Forslag er et Forslag om Ændringer i Loven, og da der i Loven staaar, hvad ekstraordinær Arbejdsløshed er, er det ganske overflødig at spørge, hvad der menes dermed.

Saa har Ministeren en anden Indvending: paa et enkelt Punkt synes han, at han engang har stillet et mere vidtgaende Forslag. Ja, det staaar Socialministeren frit for at foreslaa Ændringer, som eventuelt maatte forbedre dette Lovforslag. Jeg kan i hvert Fald ikke se, at det er en Grund til at være Modstander af det. Endelig blev der sagt, at dette er vidtgaende, for det forlanger en 15—16 Mill. Kr., og Spørgsmaalet er: hvordan skaffer man disse Penge? Ja, det kan vi tale om, naar vi skal overveje, hvordan vi faar begge Forslag gennemført og faar igangsat Arbejder til Hjælp for de arbejdsløse og foretaget andre Ting til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Men jeg kan ikke se, at der er saglige Argumenter mod Nyttens eller Nødvendigheden af Forslagenes Gennemførelse i noget af det, Ministeren har fremført. Jeg ved ikke, om det betyder, at man har Lov til at betragte Socialministeren som en Tilhænger af dette Forslag, og at der kun er en eneste Ting, der afholder ham fra at være det, nemlig, at han ikke rigtig ved, om han kan faa gennemført det. Hvis det kun er dette sidste, forståar jeg ikke, hvorfor Socialministeren tidligere har forelagt et Forslag, som den socialdemokratiske Presse urigtigt kalder Forslag om Vinterhjælp, en Betegnelse af Forslaget, som Ministeren selv har taget Afstand fra. Jeg forståar ikke, hvorfor Socialministeren har forelagt et saadant Forslag: naar han heller ikke har Udsigt til at faa det gennemført. Hvis overhovedet Prøvestenen for Lovforslags Berettigelse er, om man er sikker paa at faa dem gennemført, begriber jeg ikke, at Ministeren har fremsat saa mange Forslag, som han daglig maa jamre over bliver syltet ovre i Landstinget.

Det næste Forslag drejer sig om Ydelse

af Vinterhjælp til arbejdsløse. Heller ikke hvad dette Forslag angaar, har jeg faaet nogen egentlige Argumenter fra Ministeren for, at det ikke burde gennemføres, ud over dette ene, at Ministeren ingen Mulighed ser for at komme uden om Forsikrings- og Skønsprincippet i Sociallovgivningen. Jeg synes, at det er noget af en Falliterklæring, hvis Ministeren her staaer op og saa at sige anfører Loven som Undskyldning for, at han desværre ikke kan være med til at gøre disse Ting. Det er ikke nogen anbefaling for denne Lov, men bortset fra det finder jeg, at det er et yderst farligt Argument af en Socialminister at komme med, naar han paa et andet Punkt befinder sig i en vis Krig med Det konservative Folkeparti og med Venstre om de omtalte $6\frac{1}{4}$ eller $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Kommunerne og Arbejdsløhedskasserne. Der bliver jo fra Modstanderne af denne Bevilling erklæret, at den ikke er i Overensstemmelse med Socialreformens Princip, som gaar ud paa, at nu skal alting være i Orden, nu behøves Ekstra-hjælp ikke. Naar Ministeren nu vil afvise Forslaget om Vinterhjælp, om regulær, virkelig Vinterhjælp til arbejdsløse, med den Begrundelse, at det strider mod Socialreformens Princip, ser jeg ikke bedre, end at han stiller sig fuldkommen paa samme Linie, som Det konservative Folkeparti og Venstre stiller sig; naar de siger, at Forslaget om Ekstratilskuddet til Kommunerne og delvis til Arbejdsløhedskasserne er stridende mod Socialreformens Aand og Princip.

Jeg tror derfor, vi skal lade denne Argumentation ligge, ikke alene, fordi den kan have visse Følger, da den kan stive de mere reaktionære Partier af, men ogsaa fordi den har ingenting med den foreliggende Sag at gøre. Det drejer sig ikke her om Lovgivningsprincipper og Formulering i Paragraffer, det drejer sig om at skønne, hvorvidt de arbejdsløse trænger til Hjælp eller ikke. Hvis man anser det for nødvendigt at hjælpe dem, saa søger man at hjælpe dem, og saa behandler man dem ikke paa den Maade, at man siger: Dette strider mod Principperne i Loven, saadan som vi opfatter dem. De arbejdsløse er i den Henseende elendig stillet. Hvis de henvender sig til Kommunerne eller de sociale Udvalg, faar de at vide, de maa gaa til Regeringen. Hvis de gaar til Regeringen, faar de at vide, det strider mod Principperne, og hvis man spørger socialdemokratiske Talere ude paa Talerstolene, bliver det sagt, det strider mod Landstinget. Det er en Art kinesisk Æskesystem, for hver Forespørgsel, hvert Argument findes et bestemt Svar; man naar